

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. || Lvdovici || De Ponte Vallis-||Oletani, È Societate ||
Jesv Theologi.|| De || Christiani hominis || Perfectione In
Qvo-||libet eius Vitæ genere.|| Tomi Qvatvor.||**

Quorum argumenta ex S. Rvth Historia præcipué desumpta

Puente, Luis de la

Coloniæ Agrippinæ, 1626

§. 1.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-45802](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-45802)

lorum: quorū vocatio fuit ad eos iuandos. Prælati autē repræsentant personam Christi D. N. eos in ipsorum officijs gubernantis. Omnes tamē, vt in ea parte & occupatione, quæ eos contingit, perfecti sint, debent esse in Bethania, quæ significat domū Obedientiæ; non, n. propria voluntate ad hæc munia accedunt; sed ex obedientia & voluntate Dei, quæ innotescit per eum modum, qui seruatur in Religione: illos scilicet eligendi vt suo loco videbimus. Et omnia præterea quatuor hæc personarum genera officia sua obeunt in domo obedientiæ, ordinem sequentes ab ea præscriptum: ita vt etiā ipsimet Prælati in sua gubernatione obedientiam seruent: non enim gubernant aut iubent aliquid pro suo arbitratu, sed iuxta Religionis leges; & prout intelligunt Deum velle, & constituere. Ex quo fit vt Religionum perfectio potissimum consistat in prædictis duabus rebus exactè custodiendis: vt omnes scilicet ad officia & ministeria sua accedant ex obedientia; ita vt non adsint desideria, nec ambitiosæ tractationes publicæ, vel occultæ: sed vt quisq; eo officio sit contentus quod ex obedientia ei obtrigit, etiamsi minus honorificū; illudq; ex eiusdem præscripto exercent, horrens (vt supra est dictum) in vtrisque his rebus, proprii iudicij ac voluntatis consilia; & in eo voluptatem & solatium suum ponens, vt ea sorte sit contentus, quæ ei obtrigit; suamq; perfectionem querens in reddenda bonæ ratione officij & ministerij sibi commissi. Et quoniam de spiritualibus erga proximos ministerijs speciales postea instituentur tractatus: nunc solum de corporalibus agemus.

§. I.

QVI SORTEM habent Marthæ, si suam perfectionem assequi volunt, debent in primis magni eam facere, sibi omnino persuadentes: in domo Dei nullum esse officium vile, aut contemnendum, si Deus illud imponit. Nam vel solum, quod Deus id iubeat sufficit, ad illud nobilitandum: nulla, n. nobilitas, aut honor maior esse potest: quam facere quod Deus præscribit. Et viri spirituales, qui claros & perspicuos habent oculos, ad rectè iudicandum de rebus: non tanti eas faciunt propter id, quod ex obiecto suo habent: quanti propter Dei voluntatem in eis splendens.

Civis rei apti testes sunt Angeli custodes: qui etsi aded sunt nobiles & insignes: non tamen dedignantur homines custodire, quia Deus id eis iussit; & æque libenter Angelus custodit aliquem seruum; atq; Principem. Non, n. tam sibi honori ducunt, quod talis persona ipsis obtrigerit: quam quod Deus velit, vt eam custodiant. Et S. Raphael, a *et si vnus esset ex septem, qui est aut ante* Deum: induit tamen formam peregrini, & comitatus est Tobiam; ei que in itinere, quasi seruus eius esset, ministravit.

Sed maiorem adfert stuporem, quod ipsemet Angelorum Dominus, propter nos homo factus exercuit vsque ad trigesimum annum fabrilium

M m m 2 autem

Ex obedientia officia faciendæ:

1.

2.

a Tob. 12, 15.

3.

autem; & alia temporalia ministeria: & in quibus ita libenter sese occupabat: sicut postea in prædicatione, & miraculis edendis: eò quòd in his omnibus voluntatem æterni sui Patris agnosceret: nec sua maiestate indignum iudicauit, quòd tamdiu in officio ex se ad eò humili occuparetur: vt sic nos doceret, contentos esse debere quocunq; officio nobis à Deo commutato, etiam si in oculis mundi non ad eò honorifico.

4.

b. 17. 18. 3.
S. Paulus.

HANC viam tenuerunt multi sancti valde insignes, virgo sacratissima, eiusq; sponsus sanctus Ioseph; & post eos Apostoli, & quamuis S. Paulus ad eò esset in prædicando occupatus, non tamen negligebat propterea certis temporibus mechanicum officium exercere, artis b. *scenofactoria*, qua cibum cum sudore vultus sui compararet; & alios vilium aliorum officiorum quæros, animaret; ne ea exercere dedignarentur.

5.

HVC accedit, quòd mysticum Religionis corpus, varijs opus habeat personis, ad varia eius ministeria attendentibus: quæ tamen omnia in totius corporis commune bonum cedunt. Cui non minus pedes sunt vsui, quam manus; nec manus, quam oculi: quia cuiusque opera cedunt in vtilitatem omnium. Quare æquum est, vt qui officia obit temporalia, valde sit contentus sorte, quam Deus illi tradidit: vt cum ea vniuersæ Religioni seruiat, cum enim quòd est temporale iustis præbet; ab eis accipit spirituale; & particeps est fructus Concionatorum, docentium, ac gubernantium; propter vniõnem, quam cum illis habet.

6.

Tract. 7.

AD hæc eius status in Religione multò est securior ad salutem obtinendam, eò quòd sit humilior: maior autem humilitas maiorem adfert securitatem: quia talis status est magis expeditus ab occasionibus, & periculis cadendi: quam eorum, qui versantur circa res literarias & gubernationes: & fortè si in illis occuparetur ministerijs, non bonam eorum redderet rationem. Et Sapiencia Diuina præuidens omnia, quæ enenire possunt, voluit paterna sua prouidentia præcauere illud damnum, assignans ei officium magis tutum, Horum omnium plures rationes pro solatio eorum, qui talia officia obeunt proposita fuerunt in secundo tomo quò remittimus Lectorem.

7.

AD eadem officia, vt par est, æstimanda, & vt qui illis fungitur, bene sit contentus, iuuat etiam sanctitas: quam per illa possunt obtinere, exercentes corporalia misericordie opera, quæ Christus Dominus noster tanti facti: qui non à Maria, sed à Martha fuit cum suis Apostolis in domum suam exceptus. nam illa valde sollicitè omnibus ministrabat. cuius laboris pique ministerij copiosam postea accepit mercedem. Nec parua censenda est felicitas, quòd possit quis Christo Domino eiusq; discipulis seruire, cibos eis quærens, ac præparans; totamque domum bene componens.

ET quamvis Martha esset sollicita, & non nihil turbata, ac de sorore Maria conquereretur; cuius tamen sortem Saluator ipse prætulit in Religione tamen bene potest utraque soror conuenire, & ita Marthæ occupationes obire, vt Maria non desit locus. Imò cum Deo Domino nostro chari sint humiles, & cum simplicibus sit sermocinatio eius: solet donum orationis mentalis illis communicari: e, qui huiusmodi obeunt officia: quia non sunt aded curiosi, atque sunt viri literarum periti; nec eorum occupationes ita intellectum abripiunt, atque scientia: Ideoque facilius possunt orationem cum occupatione coniungere; laborando quidem manibus, sed corde orando; & laboribus corporeis promerentur, vt suis temporibus Dominus det eis quietem, & spiritualem portionem.

AC DENIQUE, vt loco proximè citato dictum est quamvis is gradus & officium minus sit perfectum: qui tamen illo occupantur possunt maiorem obtinere perfectionem, quam alij perfectius officium obeuntes. Nam (vt Cassianus dixit) etsi qui ministeria obeunt spiritualia multum lucrentur: multum tamen etiam expendunt, & absument: varijs enim occupationum occasionebus quasi canalibus effluunt lucra, quæ acquirunt. Qui autem humilia obeunt ministeria, etsi non multa lucrentur: quia tamen intra suos limites se continent, pauca etiam absument, & ita lucra sua melius conseruant: quia paucioribus ea imminuendi occasionebus distrahuntur: etiam si enim lucrum sit exiguum, quotidie tamen continuatum, ac diligenter conseruatum, crescere ac proficere multum potest.

§. 2:

PLVRIMUM AVTEM AD ID refert, quatuor illa, quæ superius insinuauimus, diligenter obseruare. puritatem scilicet intentionis in officijs suis, vt Deo soli placeant non hominibus ob humanos respectus; Obedientiam in eorundem executione iuxta Regulas, à quibus non discedant propter carnem & sanguinem, aut aliquod terrenum commodum; charitatem & vnionem cum omnibus: præferentes eam rebus omnibus temporalibus domesticis; & orationem frequentem, quæ exteriora omnia opera comitetur; & simul præscriptum spiritualibus exercitijs tempus dantes, sicut reliqui Religiosi. Hæc quatuor sunt quasi alæ, quibus officium, quod terrenum videtur, ad cælum extollitur: suntque instar rotarum trahentium curram externarum occupationum cum magno solario & profectu; & eisdem distinguuntur Religiosi à sæcularibus. Nam (vt S. Gregorius ait) iusti non discernuntur aliquando à sæcularibus in operibus exterioribus, sed in modo ea faciendi. Vtrosque enim videmus concionari, eleemosinas facere, pauperibus ministrare, variaque negotia cum proximis agere: sæculares tamen & mundani homines ea faciunt ob fines inuidanos & terrenos, ho-

8.
Præu. 3. 32.

9.
Rom. 2.
Tract. 1. c. 7
Coll. 24. c. 13

Lib. 22.
Mor. 6. 25.

